

Імпровізація

Галина Тарасюк

Моєю ласкою ніколи не голублений,
моєю ніжністю ніколи не ласкавлений,
у юрмищах років роковано загублений,
моїм мовчанням зопалу ославлений.

В снігах вселенських, у зірках падучих,
твоє лице шукаю — не докликчуся.
Ти ще не бачений, але вже неминучий,
тебе не обмине моя дорога тисячна.

Мое захмарене, марне моє марення,
світ-первоцвіт, вогненним гнаний колесом.
Твоє ім'я — летюче відджеркалення
мояого голосу, лиш мого голосу.

Ми долею у неймовірність вгвинчені,
із волі власної негадано й невміло.
І НЕ законні, і НЕ суджені, й НЕ вінчані —
наперекір усім — одна душа і тіло.